

MARK HAAYEMA

Jij + ik

Gedichtjes

MET TEKENINGEN VAN
FIEP WESTENDORP

Voorwoord

Als je een straatlantaarn moet omschrijven is dat gemakkelijk gedaan. Een paal, dikwijls van aluminium of roestvrijstaal.

Een baken van licht, om je de weg te wijzen. Daar kan vrij weinig mis aan gaan.

Maar voor de liefde is niet een eenduidige beschrijving te geven. Er zijn zoveel vormen en variaties. En als je denkt dat jouw vorm een vaste vorm lijkt aan te nemen kan het plotsklaps weer veranderen.

Mijn schoonouders zijn dit jaar vijftig jaar getrouwd. 50! Bedolven onder de felicitaties, bloemen en bewonderingen, blijven zij vrij nuchter: ‘Tja, zo gaan die dingen.’

Is dat dan de liefde? Dingen laten gaan en laten bestaan zoals ze zijn?

Uit eigen ervaring denk ik toch ook te weten dat je soms behoorlijk je best moet doen om de liefde te voeden. Een knipperende straatlantaarn wordt immers ook gerepareerd.

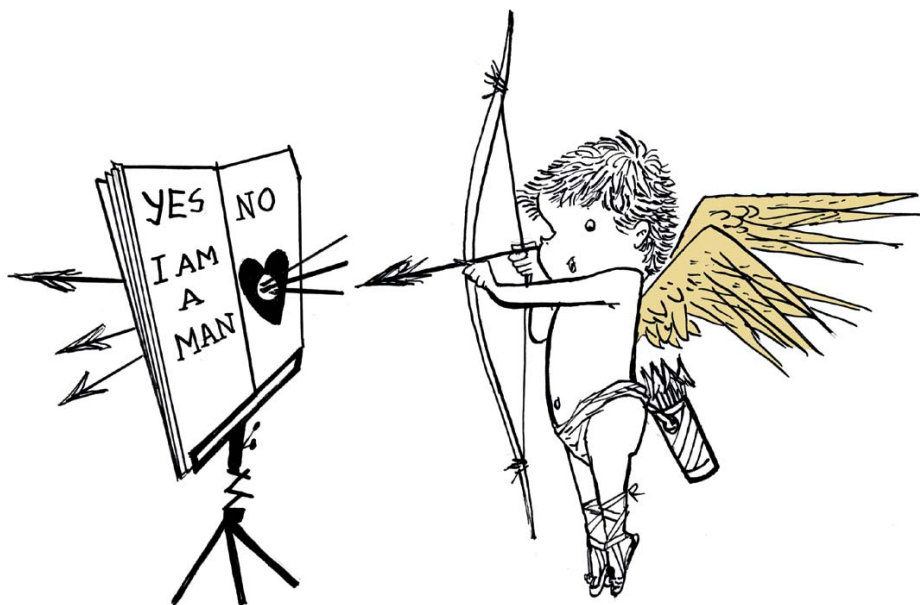
De liefde, het blijft een ingewikkeld, mooi en noodzakelijk goed.

En het gekke is, we doen het allemaal elke dag voor het eerst. De dag van morgen heeft nog niemand in jouw situatie meegemaakt, zelfs al ben je vijftig jaar getrouwd.

Ik hou van de liefde!

(Meestal.)

Mark

Als ik denk aan jou

Als ik denk aan jou
dan krijg ik vleugels.
De grond onder mijn voeten verdwijnt.
Ik zweef langzaam omhoog
boven de bomen.
Totdat ik in de wolken ben.

Blazen

Ik ben al dagen aan het oefenen
met ademtherapie.

Ik denk nog ruim een weekje
en dan heb ik 't onder de knie.

Je leert er hard te blazen,
eerst een kaars of lucifer,
en later blaas je moeiteloos
een stenen muur omver.

Straks kan ik het zó hard
– 't zal je nog verbazen –
dat ik jouw donkere wolken
naar de verdoemenis zal blazen.

Net als vroeger samen lachen
en genieten van de zon.
Ik zou toch zo hard blazen,
och, ik wou dat ik het kon.

Tuintje

Natuurlijk lijkt het gras veel groener
bij de buren van opzij
en ruikt de bloem van haar
soms wat lekkerder dan die van mij.

Maar weet dat alle bloesems
in de herfst zijn uitgebloeid
en elke wilde roos
op z'n tijd weer moet gesnoeid.

Ik lijk een simpel tuintje,
maar ik ben er wel voor jou.
Van de wilderige lente
tot de kale winterkou.

